

ΕΡΩΤΗΣΗ ΒΑΣΙΛΗ ΚΟΚΚΑΛΗ

«Να μην επανεξετάζεται η ασθένεια της σκλήρυνσης κατά πλάκας»

Να χαρακτηριστεί η ασθένεια της σκλήρυνσης κατά πλάκας, ως μη αναστρέψιμη ασθένεια και να ενταχθεί στη λίστα των ασθενειών για τις οποίες δεν απαιτείται επανεξέταση, ζητά ο βουλευτής των ΑΝΕΛ Λάρισας Βασίλης Κόκκαλης, με ερώτησή του στη Βουλή προς τους υπουργούς Υγείας και Εργασίας.

Σύμφωνα με τον κ. Κόκκαλη «με την εφαρμογή του Ν. 3863/2010 καταργήθηκαν όλες οι Υγειονομικές Επιτροπές Αναπηρίας που λειτουργούσαν στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, στις Νομαρχίες κλπ και δημιουργήθηκαν τα Κέντρα Πιστοποίησης Αναπηρίας (Κ.Ε.Π.Α.), που είναι ενιαία για όλους τους ασφαλισμένους και υπάγεται στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Έτσι διασφαλίστηκε η ενιαία υγειονομική κρίση όσον αφορά στον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας των ασφαλισμένων όλων των ασφαλιστικών φορέων, με τον Ενιαίο Πίνακα Προσδιορισμού Ποσοστών Αναπηρίας, προκειμένου να λάβουν ή να συνεχίσουν να λαμβάνουν σύνταξη αναπηρίας οι πάσχοντες συμπολίτες μας. Περαιτέρω η σκλήρυνση κατά πλάκας είναι αυτοάνοσο νόσημα του κεντρικού νευρικού συστήματος, που εμφανίζεται κυρίως σε νεαρές ηλικίες μεταξύ των 20 και 40 ετών. Πρόκειται για σοβαρότατη πάθηση που δεν είναι αναστρέψιμη και για το λόγο αυτό παλαιότερα, αναγνωριζόταν στους πάσχοντες ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67% προκειμένου να λαμβάνουν τα προβλεπόμενα επιδόματα και συντάξεις. Σήμερα όμως οι πάσχοντες επανεξετάζονται από τα ΚΕΠΑ και ενώ πολλοί εξ αυτών αντιμετωπίζουν την εν λόγω ασθένεια για πολλά έτη, δεν λαμβάνουν το πολύπλοκο για την εξασφάλιση των κρατικών παροχών ποσοστό 67%, αλλά τα ΚΕΠΑ τους αναγνωρίζουν ποσοστό που υπολείπεται κατά πολύ του παραπάνω αναφερόμενου. Σε πλείστες δε των περιπτώσεων, το ποσοστό που αναγνώρισε η Πρωτοβάθμια Επιτροπή του ΚΕΠΑ μειώνεται ακόμη πιο δραματικά, μετά από άσκηση Προσφυγής των πασχόντων ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής του ΚΕΠΑ, με αποτέλεσμα ο ίδιος ασθενής να έχει για την τόσο σοβαρή πάθησή του περισσότερες γνωματεύσεις με μεγάλες αποκλίσεις στα ποσοστά αναπηρίας. Αποτέλεσμα των παραπάνω -πέραν της μεγάλης ταλαιπωρίας των επαναλαμβανόμενων εξετάσεων από τα ΚΕΠΑ- είναι οι εν λόγω συμπολίτες μας να μένουν χωρίς επίδομα αναπηρίας και χωρίς σύνταξη και πολλές φορές, χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Γίνεται εύκολα αντιληπτό πόσο δύσκολη γίνεται η ζωή τους, αφού -πέραν του προβλήματος της ασθένειας και των επιπρόσθετων αναγκών που αυτή προκαλεί-, αδυνατούν να εξασφαλίσουν την αξιοπρεπή επιβίωσή τους. Περαιτέρω το πρόβλημα οξύνεται ακόμη περισσότερο λόγω του ότι οι ασθενείς πρέπει να καταβάλλουν για τα συννοσήφια φάρμακα και θεραπείες (αντικαταθλιπτικά χάπια, φυσιοθεραπείες, ψυχολόγο, αναλώσιμα) υπέρογκα γι' αυτούς ποσά, αφού η μηδενική συμμετοχή προβλέπεται αποκλειστικά για την κύρια νόσο, ενώ καταβάλλουν το 25% της αξίας των υπολοίπων. Πολλοί είναι εκείνοι που διακόπτουν τις παραπάνω φαρμακευτικές θεραπείες επειδή δεν έχουν τη δυνατότητα να καταβάλλουν τη συμμετοχή, με αποτέλεσμα να εκτίθεται σε μεγάλο κίνδυνο η πορεία της υγείας τους.

Για τους παραπάνω λόγους, ο κ. Κόκκαλης ρωτά τους αρμόδιους υπουργούς αν σκοπεύουν να προβούν σε ενέργειες, ώστε η σκλήρυνση κατά πλάκας, ως μη αναστρέψιμη και μη επιδεχόμενη βελτίωσης νόσος, να χαρακτηριστεί ως μόνιμη αναπηρία και να συμπεριληφθεί στη λίστα με τις μη αναστρέψιμες ασθένειες, προκειμένου οι πάσχοντες να περνούν μόνο μία φορά από τα ΚΕΠΑ; Διαφορετικά, σε περίπτωση συνέχισης της διαδικασίας επανεξέτασης ενώπιον των ΚΕΠΑ, σκοπεύουν να εξασφαλίσουν στους πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας, τη λήψη ποσοστού αναπηρίας τουλάχιστον 67%. Ακόμη σκοπεύουν να προβλέψουν τη μηδενική συμμετοχή των πασχόντων σε όλα φάρμακα και θεραπευτικές αγωγές που απαιτούνται για την αντιμετώπιση ασθενειών που σχετίζονται με τη σκλήρυνση κατά πλάκας;